

SENTINȚĂ CIVILĂ DECIZIE 23/2005

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentinta civila nr. 339
Sedinta publica din data de 06.07.2005

Președinte:

Grefier:

Cu participarea procurorului.

Pe rol, solutionarea actiunii in contencios administrativ formulata de reclamanta SC SRL, cu sediul in Constanta, B-dul

Bl. , Sc , ap. , in contradictoriu cu paratii:
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA, cu sediul in Constanta, B-dul Tomis nr.51, si DIRECTIA DE CONTROL FISCAL, cu sediul in Constanta, Str. Plevnei nr.4, judetul Constanta.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc in sedinta publica la data de 29.06.2005, sustinerile partilor fiind consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, care face parte integranta din prezenta, cand instanta avand nevoie de timp pentru a delibera a amanat pronuntarea la data de 6.07.2005, cand a hotarat:

TRIBUNALUL

Asupra prezentei cauze in contencios administrativ:

Prin cererea adresata instantei, Tribunalul Constanta-sectia contencios administrativ, reclamanta SeCte S.R.L.
in contradictoriu cu parata Ministerul Finantelor Publice-Directia Generala a Finantelor Publice Constanta a solicitat ca prin hotarare judecatoareasca sa se dispuna anularea Deciziei nr.23/15.02.2005 prin care a fost respinsa contestatia formulata impotriva Procesului verbal de control incheiat la data de 08.04.2003.

In motivarea actiunii, reclamanta sustine in esenta ca, urmare controlului efectuat de Directia Controlului Fiscal s-a incheiat procesul verbal de control din data de 04.04.2003 impotriva caruia s-a formulat contestatie.

Prin decizia nr.105 Directia Generala a Finantelor Publice

Constanta a dispus suspendarea soluționării contestației motivat de faptul că administratorul societății se afla în cercetare penală pentru săvârșirea unor infracțiuni consumate în actul de control.

Prin Ordonanța Procurerului din data de 13.05.2004 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a acesteia, iar părțea a reluat soluționarea contestației dispunând respingerea ei.

Reclamanta arată că în urma controlului s-a constatat o evidență contabilă corectă a societății, dar în cadrul evidenței au fost înregistrate facturi fiscale aparținând S.R.L. Cluj și S.C. S.R.L. a căror valoare cumulată este de lei.

S.R.L. și căror

lei din care TVA -

Intrucât cele două societăți nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului s-a procedat la recalculararea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor nu poate fi nedeductibilă în condițiile art.19 litera din O.U.G.mr.17/2002 și art.24 alin.1 litera din Legea nr.345/2000, iar cu privire la majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile în măsura în care debitul principal este nelegal și accesoriile sunt nelegale.

In ceea ce privește impozitul pe profit, reclamanta precizează că existau toate documentele justificative cerute de Legea nr.82/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare prin care să se facă dovada efectuării operațiunii.

In această situație, debitul constatat fiind nelegal și accesoriile datorate sunt nelegale.

Faptul că documentele sunt false nu poate fi de natură a înlătura aplicabilitatea textelor legale privind deduceră-

obligării

În probătum s-a solicitat administrarea probei cu înscriri, expertiză, martori.

În drept acțiunea se întemeiază pe dispozițiile art.187 alin.2 din C.G.nr.92/2003 republicată, Legea nr.554/2004.

Legal citată - părăta Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța și-a precizat poziția procesuală și a solicitat prin întâmpinare respingerea acțiunii, ca nefondată.

În apărare, părăta arată că punctul de divergență în sprijin constituie faptul dacă S.C.

S.R.L.

are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile aprovizionate cu patru facturi fiscale de la S.C.

S.R.L. Cluj și S.C.

S.R.L. Ploiești.

Astfel, împrejurarea că reclamantul nu a cunoscut că facturile fiscale sunt false și că nu era în sarcina lui verificarea legalității acestora, nu este de natură să acorde dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor, întrucât nu sunt respectate prevederile legislației fiscale în materie de TVA și profit.

Mai mult, întrucât facturile fiscale nu corespund sistemului de înscrise și numerotare din evidențele C.N. Imprimerie Națională, operațiunile consumate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate.

Prin încheierea motivată din data de 20.04.2005 - instanta dispune citarea în cauză a organului emitent al procesului verbal contestat - SAF - Direcția de Control Fiscal.

În aplicarea dispozițiilor art.13 alin.(1) din Legea nr.554/2004, părăta Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța a depus documentația care a stat la baza actului administrativ atacat.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține:

Potrivit art.19 lit.a din O.U.G.mr.17/2000 (în vigoare până la 01.06.2002) "Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor contribuabilii sunt obligați să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrati ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată".

Art.24 alin.1 lit.a din Legea nr.345/2002 stipulează "Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoabă impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente: pentru deducerea prevăzută la art.22 alin.(5) lit.(a) cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată".

De asemenea, conform O.G.mr.70/1994 - art.4 alin.(6) lit.(m) "cheltuielile nedeductibile sunt: cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc potrivit Legii contabilității nr.82/1991 cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ".

Legea nr.414/2002 precizează la art.9 alin.(7) lit.j) "Cheltuielile nedeductibile sunt: cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit Legii contabilității nr.82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care că se facă dovada efectuării operațiunii".

Din probatoriu administrat, se reține că reclamanta nu îndeplinește cerințele impuse de texte de lege enunțate pentru a avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile aprovisionate, cu patru facturi fiscale de la S.C.

S.R.L. Cluj și S.C.

S.R.Ls. Pleiesti

Astfel, în urma cercetărilor penale efectuate s-a constatat că cele patru facturi fiscale sunt false și au fost emise de către două societăți menționate care nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului (filele 10-11).

Instanța constată că organul de control nu putea retine dreptul de deducere al TVA și al cheltuielilor cu bunurile aprobate în condițiile în care prin adresele nr. /05.11.2002 și nr. /11.11.2002 emise de Oficiul Registrului Comerțului, s-a confirmat că societățile nu sunt înregistrate, iar reclamația nu poate dovedi proveniența legală a bunurilor, situație în care facturile fiscale își pierd calitatea de document justificativ.

Faptul că reclamentul nu a cunoscut faptul că facturile erau false nu îndrituiesc organul de control să admită dreptul de deducere al cheltuielilor întrucât s-ar ajunge la ignorarea textelor de lege incidente în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

HOTARASTE

Respinge acțiunea formulată de reclamantă S.C.

S.R.Ls., cu sediul în Constanța b-dul
nr. , bl. , sc. , ap. , în contradicție cu
părțile DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA, cu sediul
în Constanța b-dul Tomis nr.51 și DIRECTIA DE CONTROL FISCAL
CONSTANTA, cu sediul în Constanța str.ievnei nr.4.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Ironuntată în sedință publică astăzi, 6 iulie 2005.

PTM. Președinte,
conf.art.261 c.p.c.

PTM. CIREPIER,
conf.art.261
c.p.c. semnează

semnează

MINISTERUL JUSTITIEI

CIREPIER SDR.